

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

LOL.410.020.01.2019

Wiesław Stachowicz
Nadleśniczy Nadleśnictwa Miłomłyn
ul. Nadleśna 9, 14-140 Miłomłyn

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/19/050 „Szacowanie szkód łowieckich w uprawach rolnych oraz wypłacanie odszkodowań”

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Nadleśnictwo Miłomłyn, ul. Nadleśna 9, 14-140 Miłomłyn (dalej „Nadleśnictwo”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Wiesław Stachowicz – Nadleśniczy Nadleśnictwa Miłomłyn od 1 kwietnia 2011 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	<ol style="list-style-type: none">1. Przygotowanie do realizacji zadań związanych z szacowaniem szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych.2. Prawdliwość realizacji procedury szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych oraz wypłaty odszkodowań.3. Prawdliwość działań przy rozpatrywaniu odwołań od procedury szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych oraz wydawaniu decyzji ustalających wysokość odszkodowania.
Okres objęty kontrolą	Od 1 kwietnia 2017 r. do 31 sierpnia 2019 r.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹ .
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
Kontroler	Cezary Kasznicki, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/126/2019 z 27 września 2019 r.

(akta kontroli str. 1-3)

II. Ocena ogólna² kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

Nadleśnictwo prawidłowo dokonywało szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych powstałych na terenie Ośrodka Hodowli Zwierzyny. Wyznaczono i upoważniono osoby do realizacji tych zadań, zapewniono stosowne szkolenia, a także korzystano z usług rzeczoznawcy w zakresie szacowania szkód. Nadleśnictwo posiadało też niezbędny sprzęt do właściwego ustalenia szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych. W celu zapobiegania szkodom łowieckim m.in. utrzymywano i ustawiano płoty i ogrodzenia chroniące uprawy rolne, organizowano dyżury do ochrony upraw, uprawiano poletka żerowe. Prowadzono też ewidencję zgłoszeń szkód łowieckich powstałych w uprawach i płodach rolnych na terenie OHZ. Szacowania szkód oraz ustalania wysokości odszkodowań dokonywano terminowo, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów. Wysokość odszkodowań ustalana była na podstawie danych ujętych w protokole szacowania ostatecznego, zgodnie z metodologią określoną w przepisach.

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 489, ze zm., dalej: ustawa o NIK.

² Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną, jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowe³ kontrolowanej działalności

OBSZAR 1. Przygotowanie do realizacji zadań związanych z szacowaniem szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych

Opis stanu faktycznego

1.1. Na terenie administracyjnym Nadleśnictwa znajdowało się dziewięć obwodów łowieckich o łącznej powierzchni 52 tys. ha, w tym pięć (o powierzchni 36,1 tys. ha) dzierżawionych przez koła łowieckie oraz trzy obwody (nr 247, 248 i 278) wyłączone z dzierżawy na Ośrodek Hodowli Zwierzyny „Miłomłyn” („OHZ” lub „Ośrodek”) o powierzchni 15,9 tys. ha.

Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie („Dyrektor RDLP”), w oparciu o pisma⁴ Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz zarządzenia⁵ Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, bezterminowo utworzył⁶ OHZ w obwodach łowieckich wyłączonych z dzierżawy, wyznaczając na zarządców tych ośrodków nadleśniczych nadleśnictw, na terenie których one leżą.

W badanym okresie, powierzchnia obwodów łowieckich wyłączonych na OHZ nie zmieniała się i wynosiła odpowiednio:

- obwód nr 247 – 5550 ha (5411 ha po wyłączeniach, 3561 ha powierzchni leśnej), kategoria obwodu – dobry;
- nr 248 – odpowiednio: 5261 ha, 5218 ha i 4098 ha, bardzo dobry,
- nr 278 – 5119 ha, 4284 ha i 2999 ha, bardzo dobry.

(akta kontroli str. 4-12)

1.2. W okresie objętym kontrolą, Nadleśnictwo jeden raz (w czerwcu 2017 r.) złożyło zamówienie do Okręgowego Ośrodka Rzeczoznawstwa i Doradztwa SITR Sp. z o.o. w Olsztynie na wykonanie szacowania szkód wyrządzonych przez zwierzynę w obwodzie łowieckim nr 247. W zleceniu wskazano obwód łowiecki, na terenie którego powstała szkoda, nie wskazano natomiast: właściciela uszkodzonej upraw, rodzaju uprawy rolnej podlegającej szacowaniu, miejsca położenia upraw i jej powierzchni. Nadleśniczy pisemnie upoważnił wynajętego rzeczoznawcę do oszacowania, wspólnie z upoważnionymi pracownikami Nadleśnictwa, szkody wyrządzonej przez zwierzynę łowną, w tym przez łosie.

Nadleśniczy wyjaśnił, że złożenie zamówienia poprzedzone zostało ustaleniami telefonicznymi z Okręgowym Ośrodkiem Rzeczoznawstwa i Doradztwa SITR Sp. z o.o., w trakcie których uzgodniono termin oględzin. Wysłanie pisemnego zamówienia stanowiło potwierdzenie zarezerwowania terminu udziału w szacowaniu rzeczoznawcy. Szacowanie ostateczne wykonano w dniu 2 sierpnia 2017 r., a w pracach komisji uczestniczył rzeczoznawca SITR i była to kontynuacja zlecenia z dnia 16 czerwca 2017 r.

(akta kontroli str. 13-17, 358-374)

Nadleśniczy wydał siedmiu pracownikom bezterminowe upoważnienia do szacowania szkód w uprawach i płodach rolnych w obwodach łowieckich wchodzących w skład OHZ, w tym: pięciu otrzymało takie upoważnienie w 2013 r., dwóch w 2015 r. i jeden w 2018 r.

³ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych.

⁴ Decyzja zn. spr. DII-7551/12/94 z 19 grudnia 1994 r. oraz DII-7551/13/97 z dnia 25 marca 1997 r.

⁵ Zarządzenie nr 1 z dnia 7 stycznia 2008 r.

⁶ Zarządzenie Dyrektora RDLP w Olsztynie Nr 8/2008 w sprawie tworzenia i funkcjonowania ośrodków hodowli zwierzyny na terenie RDLP w Olsztynie (zn. spr. ZO-75/6/08) oraz Nr 20/2019 z dnia 1 kwietnia 2019 r. w sprawie tworzenia ośrodków hodowli zwierzyny w RDLP w Olsztynie.

Obowiązek szacowania lub uczestniczenia w szacowaniu szkód wyrządzonych przez zwierzynę łowną w uprawach i płodach rolnych w obrębie OHZ ujęto w zakresach czynności służbowych dwóch leśniczych ds. łowieckich w obwodach wchodzących w skład tego ośrodka oraz Inżyniera Nadzoru. Wskazano w nich m.in., że szacowania szkód dokonuje się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Pozostałym czterem pracownikom upoważnionym do szacowania szkód, zadań takich nie wpisano do zakresów czynności.

Nadleśniczy wyjaśnił, że czterej pracownicy (spośród siedmiu upoważnionych) wykonują szacowania sporadycznie, obok podstawowych zadań ujętych w zakresie obowiązków. W czasie szacowań wykonują oni czynności pomocnicze przy obmiarze powierzchni i obszarów występowania szkód łowieckich. Drugim celem ich udziału w szacowaniu szkód jest nabywanie doświadczenia w pracach komisji, w związku z przewidywanym odejściem na emeryturę leśniczych ds. łowieckich oraz możliwym, znaczącym wzrostem szacowań odwoławczych w obwodach dzierżawionych, zlokalizowanych w zasięgu administracyjnym Nadleśnictwa. Powyższe wynika z przyjętego przez Nadleśnictwo modelu samodzielnego szacowania szkód (poza nielicznymi, skrajnie trudnymi przypadkami).

Nadleśniczy wyjaśnił również, że szacowanie szkód, wypłata odszkodowań i rozpatrywanie odwołań wykonywane jest bezpośrednio w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie oraz rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy (wraz z kolejnymi nowelizacjami). Dokumenty te szczegółowo opisują sposób szacowania szkód oraz wzory dokumentów stosowanych przy szacowaniu. W trakcie szacowania zgłaszający szkody opierają się wyłącznie o przepisy ustaw i rozporządzeń. Składy zespołów szacujących ustalane są każdorazowo z uwzględnieniem miejsca występowania szkody, stopnia trudności szacowania, możliwości kadrowych w terminie szacowania (urlopy, choroby, obsługa polowań bądź prowadzenie pilnych prac leśnych).

(akta kontroli str. 18-44, 358-374)

1.3. Pracownicy upoważnieni do szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych posiadali świadectwa i zaświadczenia ukończenia szkoleń, m.in. w zakresie zasad postępowania i metodyki szacowania szkód łowieckich oraz ustalania wysokości odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płodach rolnych przez zwierzęta łowne. Trzech z siedmiu pracowników posiadających upoważnienie ukończyło studia podyplomowe w zakresie „Administrowania ryzykiem i zarządzania szkodami łowieckimi”, z tytułem „Mediatora w zakresie szacowania i likwidacji szkód powodowanych przez zwierzęta dziko żyjące”. Pracownik kończący studia w 2016 r. uzyskał również uprawnienia rzeczoznawcy ww. zakresie. W marcu 2019 r. przeszkolono kolejnego pracownika do szacowania szkód łowieckich, któremu do dnia 3 października 2019 r. nie udzielono jeszcze upoważnienia do realizacji tych zadań.

Szkolenia w zakresie szacowania szkód łowieckich, w których uczestniczyli pracownicy Nadleśnictwa, przeprowadzały jednostki organizacyjne Lasów Państwowych („LP”) oraz jednostki zewnętrzne. I tak:

- w 2013 r. i 2015 r. Biuro Organizacji Łowiectwa w Boninie przeprowadziło szkolenia w zakresie „Zasady postępowania, metodyka szacowania oraz ustalanie wysokości odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzęta łowne w uprawach i płodach rolnych”. Uczestniczyło w nich czterech pracowników Nadleśnictwa,
- w 2018 r. Ośrodek Rozwojowo-Wdrożeniowy LP w Bedoniu zorganizował szkolenie „Szacowanie szkód łowieckich dla pracowników LP – najważniejsze informacje dla gmin”, w którym uczestniczył jeden pracownik Nadleśnictwa,

a w 2019 r. szkolenie „Szacowanie szkód łowieckich – stosowanie procedur, podstawy praktycznego działania”, w którym uczestniczyło dwóch pracowników.

Studia podyplomowe na Wydziale Administracji i Finansów Wszechnicy Polskiej Szkoła Wyższa w Warszawie, obejmujące zagadnienia szkód łowieckich, ukończyło trzech pracowników, w tym dwóch w 2015 r. i jeden w 2016 r.

W okresie objętym kontrolą Nadleśnictwo wydatkowało łącznie 2,2 tys. zł na szkolenia pracowników w zakresie szacowania szkód łowieckich, w tym 1,7 tys. zł w 2018 r. i 0,5 tys. zł w 2019 r.

(akta kontroli str. 45-68)

1.4. Nadleśnictwo posiadało następujący sprzęt techniczny wykorzystywany do realizacji zadań związanych z szacowaniem szkód łowieckich:

- taśma geodezyjna – 2 szt.,
- waga hakowa do pomiaru wydajności zbóż – 1 szt.,
- tester wilgotności ziarna – 1 szt.,
- urządzenie GPS – 2 szt.,
- kamera filmowa – 1 szt.,
- aparat fotograficzny – 2 szt.

Dojazd osób szacujących szkody do miejsca jej wystąpienia odbywał się samochodami prywatnymi w ramach przyznanych ryczałtów lub na podstawie delegacji służbowych.

Nadleśniczy wyjaśnił, że dotychczas posiadany przez Nadleśnictwo sprzęt do realizacji zadań związanych z szacowaniem szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych był wystarczający. Sytuacja zaczęła ulegać zmianie w wyniku znacznego wzrostu arealu uprawy kukurydzy i wysoce prawdopodobnej konieczności szacowania upraw kukurydzy w procedurach odwoławczych w dzierzawionych kołach łowieckich z terenu administracyjnego Nadleśnictwa. W związku z powyższym, w lutym 2019 r. przeszkolono dwie osoby w zakresie obsługi dronów (leśniczego ds. łowieckich i inżyniera nadzoru) i w październiku 2019 r. zakupiono dron, umożliwiający wykonywanie precyzyjnych oblotów zgłaszanych do szacowania pól. Pełne wdrożenie urządzenia nastąpi w roku 2020.

(akta kontroli str. 69, 358-374)

1.5. W badanym okresie Nadleśnictwo nie było kontrolowane w zakresie prawidłowości realizacji zadań dotyczących szacowania szkód oraz wypłaty odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzęta łowne w uprawach i płodach rolnych.

(akta kontroli str. 70)

1.6. Według stanu na 31 sierpnia 2019 r. Nadleśnictwo, w celu zapobiegania szkodom łowieckim, posiadało m.in. płoty stałe o dł. 20 690 mb (chroniące różne uprawy rolne w ośmiu miejscowościach), ogrodzenia elektryczne (przestawne) o długości ok. 5 460 mb, przestawne siatki metalowe i z tworzywa sztucznego o długości ok. 870 mb. Na terenie obwodów łowieckich wyłączonych na OHZ uprawiano też poletka żerowe (zaporowe) o powierzchni 22,44 ha. Ponadto Zakładom Usług Leśnych („ZUL”) zlecano odstraszenie zwierzyny z upraw rolnych w porze dziennej oraz nocnej.

W poszczególnych łowieckich latach gospodarczych koszty zapobiegania szkodom wyniosły:

- 2017/2018 – 65,9 tys. zł, w tym: 4,8 tys. zł na naprawę, ustawianie grodzień oraz kontrolę ich stanu technicznego, 0,5 tys. zł stanowiły koszty odstraszenia zwierzyny z upraw, 22,2 tys. zł – utrzymania urządzeń łowieckich (ambon) oraz 38,5 tys. zł koszty uprawy poletek zaporowych,

- 2018/2019 – 43,8 tys. zł, w tym: 10,5 tys. zł koszty naprawy, ustawiania grodzień i kontroli ich stanu technicznego, 25,9 tys. zł utrzymania ambon, 7,4 tys. zł uprawy poletek zaporowych,
- 2019/2020 (do 31 sierpnia) – 52,7 tys. zł, w tym: 6,7 tys. zł naprawa i ustawianie grodzień upraw, 1,7 tys. zł, dyżury nocne i dzienne pełnione przez ZUL, 14,9 tys. zł utrzymanie ambon oraz 29,4 tys. zł uprawa poletek zaporowych.

W okresie objętym kontrolą Nadleśnictwo otrzymało dwa wnioski o zabezpieczenie gruntów rolnych przed szkodami łowieckimi. Po przeanalizowaniu wniosku z:

- sierpnia 2018 r. (w sprawie grodzień działki o pow. 22,55 ha w miejscowości Bożęcín) uzgodniono z rolnikiem, że sprawa zostanie rozpatrzona po rozstrzygnięciu planowanej zmiany granic obwodu łowieckiego,
- kwietnia 2019 r. (dotyczącego zabezpieczenia gruntów rolnych przed zwierzyną leśną na dwóch działkach o łącznej powierzchni 58,73 ha w miejscowości Liwa i Rogowa Góra) podjęto decyzję o wykonaniu grodzień stałego o długości 3 100 mb, co zostało ujęte w prowizorium planu finansowo-gospodarczego na 2020 r. w kwocie 18,1 tys. zł.

Nadleśniczy wyjaśnił, że w momencie zawierania uzgodnień dotyczących zabezpieczania pól w miejscowości Bożęcín nie był znany termin korekty zmiany granic obwodu łowieckiego. Nadleśnictwo posiadało jedynie porozumienie z 2016 r. z Kołem Łowieckim „Ryś” dotyczące zgody na przesunięcie granicy, przekazane w ramach prowadzonych procedur do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Podał też, że według pisma Urzędu Marszałkowskiego z 12 września 2019 r. aktualnie trwają procedury (konsultacje) mające zakończyć się przyjęciem uchwały sejmiku w sprawie podziału województwa warmińsko-mazurskiego na obwody łowieckie. W związku z powyższym Nadleśnictwo wstrzymuje się z wykonaniem zabezpieczenia tych gruntów przed zwierzyną, tym bardziej, iż po jednorazowym zgłoszeniu szkody w roku łowieckim 2018/2019 rolnik nie zgłaszał kolejnych szkód łowieckich.

Nadleśniczy wskazał też, że udział właścicieli lub posiadaczy gruntów w zabezpieczaniu ich upraw przed szkodami łowieckimi ogranicza się m.in. do:

- płoszenia zwierzyny – palenie ognisk lub wiązanie psów na polach – dotyczy to małych działek (głównie uprawy ziemniaków),
- wyrażania zgody na stawianie przez Nadleśnictwo ambon na terenach pól,
- wyrażania zgody na tymczasowe bądź stałe grodzień upraw (na koszt Nadleśnictwa),
- obsługi otrzymanych z Nadleśnictwa „elektrycznych pastuchów”,
- pięcioletniej rezygnacji z odszkodowania i utrzymywania grodzień przez rolnika (jeden przypadek).

Podał również, że w przypadku zastosowania zabezpieczeń upraw nastąpił spadek rozmiaru szkód łowieckich w odniesieniu do upraw niezabezpieczonych.

(akta kontroli str. 71-85, 358-374)

1.7. Zgodnie z prowadzoną w Nadleśnictwie ewidencją księgową koszty dojazdów do miejsca szacowania szkody oraz wynagrodzeń pracowników były ujmowane w kosztach służby leśnej, a wypłaty delegacji pracownikom zespołów szacujących szkody łowieckie poza zakresem podstawowych obowiązków oraz koszty szacowania udokumentowane fakturą ujmowano w kosztach gospodarki łowieckiej.

W związku z szacowaniem szkód w poszczególnych sezonach łowieckich Nadleśnictwo poniosło następujące koszty:

- 2017/2018 – 3,5 tys. zł, w tym: 1,3 tys. zł stanowiły koszty 27 delegacji związanych z dojazdem do miejsca występowania szkody, 2,2 tys. zł koszt wynagrodzenia wynajętego rzeczoznawcy,
- 2018/2019 – 1,2 tys. zł (koszt 28 delegacji),
- 2019/2020 (do 31 sierpnia 2019 r.) – 0,9 tys. zł (koszty 17 delegacji).

Nadleśniczy wyjaśnił, że w ewidencji księgowej Nadleśnictwa dotyczącej szacowania szkód łowieckich wyodrębnione są wyłącznie koszty bezpośrednie związane z ich realizacją. Wynagrodzenia pracowników służby leśnej, dokonujących szacowania szkód w ramach swoich obowiązków służbowych, nie są kosztami wynagrodzeń bezpośrednich związanych wyłącznie z tą czynnością. Pozostałe operacje gospodarcze mające bezpośredni związek z gospodarką łowiecką, są kwalifikowane zgodnie z obowiązującym planem kont.

(akta kontroli str. 13-17, 86-89, 358-374)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

OCENA CZĄSTKOWA

Nadleśnictwo posiadało właściwe warunki kadrowo-techniczne do sprawnej i zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa realizacji zadań dotyczących szacowania szkód w uprawach i płodach rolnych oraz wypłaty odszkodowań. Do realizacji tych zadań wyznaczono i upoważniono siedmiu pracowników, którym zapewniono dodatkowe szkolenia w tym zakresie. W szczególnych sytuacjach zlecano podmiotom zewnętrznym posiadającym odpowiednie kwalifikacje szacowanie szkód łowieckich. Nadleśnictwo posiadało też niezbędny sprzęt do właściwego ustalenia szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych. W zakresie zapobiegania szkodom łowieckim m.in. ustawiano i utrzymywano płoty i ogrodzenia chroniące uprawy, organizowano dyżury do ochrony upraw rolnych.

OBSZAR

2. Prawdliwość realizacji procedury szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych oraz wypłaty odszkodowań

Opis stanu
faktycznego

2.1. W 2017 r. rejestry zgłoszeń szkód wyrządzonych przez zwierzynę łowną w uprawach i płodach rolnych prowadzone były przez dwóch leśniczych ds. łowieckich, przypisanych do obwodów łowieckich wchodzących w OHZ. Rejestry prowadzone były w formie elektronicznej, oddzielnie dla każdego obwodu. Ujmowano w nich imię i nazwisko zgłaszającego szkodę oraz datę zgłoszenia. W latach 2018-2019 (do 31 sierpnia) zgłoszenia te były ewidencjonowane w rejestrze dokumentów oznaczonych „Ochrona przed zwierzyną i szkody poza lasami”, w którym odnotowywano też inne sprawy dotyczące gospodarki łowieckiej, takie jak m.in.: organizacja spotkań i szkoleń, zasady współpracy z innymi podmiotami, wnioski o zabezpieczenie pól.

Nadleśniczy wyjaśnił, że w okresie obowiązywania rozporządzenia z dnia 8 marca 2010 r. zgłoszenie wpływało do Nadleśnictwa i zadekretowaniu było przekazywane wg właściwości do leśniczego ds. łowieckich, który prowadził ewidencję wpływu zgłoszeń. W momencie wejścia w życie, z dniem 23 sierpnia 2018 r., ustawy Prawo łowieckie, ze względu na konieczność pisemnego informowania stron (w sytuacji, gdy pisma wychodzące z Nadleśnictwa może podpisywać nadleśniczy lub osoba go zastępująca) całość dokumentacji dotyczącej zgłoszeń szkód gromadzona jest w Nadleśnictwie, zgodnie z jednolitym rzeczowym wykazem akt.

(akta kontroli str. 90-118, 358-374)

2.2. W lipcu 2015 r. Nadleśnictwo poinformowało pisemnie Warmińsko-Mazurską Izbę Rolniczą w Olsztynie oraz urzędy miast i gmin w Miłomłynie, Morağu, Ostródzie i Łukcie, że zawiadomienia o szkodach wyrządzanych przez zwierzynę leśną w uprawach i płodach rolnych należy przysyłać lub składać w formie pisemnej na adres sekretariatu Nadleśnictwa.

Nadleśniczy wyjaśnił, że wszelka korespondencja wpływająca do Nadleśnictwa musi być przekazywana nadleśniczemu. W przypadku imiennego kierowania korespondencji czekałaby ona na możliwość zapoznania się z nią przez nadleśniczego, co przy jego czasowej nieobecności mogłoby spowolnić obieg dokumentów. Podanie jedynie adresu Nadleśnictwa powoduje natychmiastowe przyjęcie korespondencji, jej zadekretowanie, przez nadleśniczego lub osobę zastępującą, do osoby odpowiedzialnej za dalsze prowadzenie sprawy. Wskazanie leśniczych do przyjmowania zgłoszeń szkód powodowałoby znaczące komplikacje w terminowym odbiorze korespondencji.

(akta kontroli str. 119, 358-374)

2.3. W łowieckich latach gospodarczych objętych kontrolą, rozmiar szkód wyrządzanych przez zwierzynę łowną w uprawach i płodach rolnych na terenie OHZ zarządzanego przez Nadleśnictwo wyniósł ogółem 158,69 ha powierzchni zredukowanej. Szkody te, w kolejnych sezonach łowieckich, wyrządzane były przez dziki, jelenie, sarny i łosie (w jednym przypadku), w następujących uprawach rolnych:

- 2017/2018 – 49,66 ha; wypłacone odszkodowanie wyniosło 128,4 tys. zł, zaś szkody dotyczyły:
 - 6 ha w użytkach zielonych (łąki, pastwiska) – odszkodowanie wypłacono w wysokości 8,6 tys. zł (9 protokołów ostatecznego szacowania),
 - 11,79 ha w rzepaku – 34,6 tys. zł (8 protokołów),
 - 7,61 ha w kukurydzy – 29,6 tys. zł (10 protokołów),
 - 2,48 ha w ziemniakach – 23,1 tys. zł (9 protokołów),
 - 21,78 ha w pozostałych uprawach (gryka, owies, pszenica, żyto, pszenżyto, groch, łubin) – 32,5 tys. zł (23 protokoły),
- 2018/2019 – 55,84 ha; odszkodowanie wyniosło 111,3 tys. zł, zaś szkody dotyczyły:
 - 3,5 ha w użytkach zielonych (łąki, pastwiska) – 5,2 tys. zł odszkodowania (7 protokołów ostatecznego szacowania),
 - 8,5 ha w rzepaku – 8,3 tys. zł (2 protokołów),
 - 4,46 ha w kukurydzy – 19,9 tys. zł (5 protokołów),
 - 1,11 ha w ziemniakach – 17,0 tys. zł (6 protokołów),
 - 38,27 ha w pozostałych uprawach (gryka, owies, jęczmień, pszenica, żyto, pszenżyto, łubin) – 60,9 tys. zł (21 protokołów),
- 2019/2020 (do 31 sierpnia 2019 r.) – 53,19 ha; odszkodowanie wyniosło 98,3 tys. zł, zaś szkody dotyczyły:
 - 22,36 ha w użytkach zielonych (łąki, pastwiska) – 29,1 tys. zł odszkodowania (17 protokołów ostatecznego szacowania),
 - 3,14 ha w rzepaku – 10,9 tys. zł (3 protokoły),
 - 0,34 ha w ziemniakach – 5,2 tys. zł (1 protokół),
 - 27,35 ha w pozostałych uprawach (owies, pszenica, jęczmień, żyto, pszenżyto, groch) – 53,1 tys. zł (24 protokoły).

(akta kontroli str. 120-128)

W dwóch protokołach z ostatecznego szacowania szkód (sporządzonych 2 sierpnia 2017 r.) Nadleśnictwo stwierdziło, że szkody w rzepaku wyrządzone były przez jelenie, sarny, dziki oraz łosie. W protokołach tych ustalono kwoty odszkodowania

w wysokości 42 400 zł i 15 800 zł, wskazując, że 50% szkód wyrządzonych było przez łosie, a 50% przez pozostałe gatunki (dziki, jelenie, sarny). W dniu 1 września 2017 r. wypłacono poszkodowanemu 50% należnego odszkodowania w łącznej wysokości 29 100 zł, a o przyznanie pozostałej kwoty odszkodowania zwrócono się (7 sierpnia 2017 r.) do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych za pośrednictwem RDLP w Olsztynie.

Na polecenie Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 22 września 2017 r. Nadleśnictwo skorygowało oba protokoły w zakresie ceny skupu płodu rolnego oraz wysokości odszkodowania, które po korekcie wyniosło odpowiednio 38 700 zł i 14 400 zł. Środki na wypłatę pozostałej części odszkodowania Nadleśnictwo otrzymało za pośrednictwem RDLP 21 lutego 2018 r., a wypłaty w łącznej wysokości 26 550 zł dokonano 26 lutego 2018 r., tj. 178 dni po upływie 30 dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania. W dniu 29 stycznia 2018 r. rolnik dokonał wpłaty na rachunek Nadleśnictwa kwoty 2 550 zł stanowiącej nadwyżkę wypłaconego 1 września 2017 r. odszkodowania.

W sprawie zmiany ceny płodu rolnego Nadleśniczy wyjaśnił, że w celu jak najpoprawniejszego szacowania dużej szkody łowieckiej, której sprawcą była zwierzyna łowna (w tym łosie), w skład komisji szacującej Nadleśnictwo powołało rzeczoznawcę SITR⁷, specjalizującego się w szacowaniu szkód wyrządzonych przez ten gatunek. Podał też, że zdaniem rzeczoznawcy, w przypadku potwierdzonej kontraktacji zboża, należało przyjąć cenę zastosowaną w umowie kontraktacyjnej.

W sprawie niezapłacenia odsetek za zwłokę Nadleśniczy wskazał, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny⁸ - to rolnik może wystąpić o wypłatę odsetek. Do Nadleśnictwa Miłomłyn nie wpłynęło pismo o zapłatę odsetek, w związku z czym Nadleśnictwo odsetek tych nie wypłaciło, tym bardziej, iż na termin otrzymania dotacji celowej Nadleśnictwo nie miało wpływu.

(akta kontroli str. 129-150, 375-377)

2.4. Kwota wypłaconych przez Nadleśnictwo odszkodowań, z tytułu szkód łowieckich wyrządzonych w trzech obwodach łowieckich wyłączonych z dzierżawy na OHZ, w poszczególnych sezonach łowieckich wyniosła:

- 128,4 tys. zł w łowieckim roku gospodarczym 2017/2018,
- 111,3 tys. zł - 2018/2019,
- 98,3 tys. zł w okresie od 1 kwietnia 2019 r. do 31 sierpnia 2019 r.

(akta kontroli str. 120-128, 151)

2.5. W łowieckich latach gospodarczych objętych kontrolą, na podstawie 79 wniosków o szacowanie szkód w uprawach i płodach rolnych, które wpłynęły do Nadleśnictwa oraz 35 wniosków, które złożono w gminach, sporządzono łącznie 145 protokołów stanowiących podstawę do wypłacenia odszkodowania. I tak, w roku łowieckim:

- 2017/2018 na podstawie 41 wniosków o oszacowanie szkód sporządzono 59 protokołów stanowiących podstawę wypłaty odszkodowania,
- 2018/2019 na podstawie 41 wniosków (sześciu, które wpłynęły do Nadleśnictwa i 35 – do urzędów gmin) sporządzono 41 protokołów,
- 2019/2020 (do 31 sierpnia 2019 r.) na podstawie 32 wniosków sporządzono 45 protokołów.

W badanym okresie Nadleśnictwo nie odmówiło wypłaty odszkodowania za zgłoszone szkody łowieckie. We wszystkich przypadkach dokonano wypłaty

⁷ SITR - Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Rolnictwa

⁸ Dz. U. z 2019 r. poz. 1145

odszkodowania zgodnie z wartością określoną w protokole ostatecznego szacowania szkody.

(akta kontroli str. 120-128)

2.6. W okresie objętym kontrolą w Nadleśnictwie nie wystąpiły przypadki ustalenia wysokości odszkodowania w wyniku mediacji oraz w drodze ugody.

(akta kontroli str. 152-153)

2.7. W 2017 r. dwóch właścicieli upraw rolnych, które zostały uszkodzone przez zwierzyńcę wniosło przeciwko Nadleśnictwu pozwy do sądu. Złożone pozwy dotyczyły odpowiednio:

- wypłacenia odszkodowania w wysokości 7 043,80 zł za szkody łowieckie w uprawie pszenicy, wyliczonego przez biegłego powołanego przez rolnika (pomniejszonego o wypłacone przez Nadleśnictwo odszkodowanie w kwocie 2 700,00 zł), zwrotu poniesionych przez powoda kosztów wynajęcia biegłego w kwocie 1 000,00 zł oraz wypłaty odsetek od niewypłaconej kwoty.

Wyrokiem sądu z dnia 14 stycznia 2019 r. poszkodowanemu zasądzone dodatkową kwotę odszkodowania w wysokości 1 093,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Zasądzone również, że powód (poszkodowany) dokona na rzecz Nadleśnictwa zapłaty kwoty 1 841,82 zł tytułem zwrotu kosztów procesowych. W efekcie poszkodowany wpłacił na konto Nadleśnictwa kwotę 643,34 zł, stanowiącą różnicę od zasądzonej wysokości odszkodowania wraz z odsetkami, a kosztami procesowymi poniesionymi przez Nadleśnictwo.

- wypłacenia odszkodowania w wysokości 5 680,07 zł za szkody łowieckie w uprawie grochu, wyliczonego przez biegłego powołanego przez rolnika (pomniejszonego o wypłacone przez Nadleśnictwo odszkodowanie w kwocie 1 600 zł), zwrotu poniesionych przez powoda kosztów wynajęcia biegłego w kwocie 984 zł oraz zwrotu kosztów procesu i wypłaty odsetek od niewypłaconej kwoty.

Wyrokiem sądu z dnia 28 października 2019 r. zasądzone na rzecz rolnika należność główną w wysokości 1 933,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienia (295,11 zł), liczonymi od 8 września 2017 roku do dnia zapłaty, tj. 12 listopada 2019 r. oraz od powoda na rzecz Nadleśnictwa Miłomłyn kwotę 28,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesowych. W dniu 12 listopada 2019 r. Nadleśnictwo wypłaciło rolnikowi kwotę 2 200,15 zł.

W kolejnych latach objętych kontrolą nie wnoszono takich pozwów.

(akta kontroli str. 152-197, 235-248)

2.8. W okresie od 1 kwietnia 2017 r. do 31 sierpnia 2019 r. odnotowano dwa przypadki wniesienia przez rolników odwołania do Dyrektora RDLP w zakresie szacowania szkód łowieckich przeprowadzonych przez Nadleśnictwo.

W jednym przypadku poszkodowany rolnik nie zgodził się z rozmiarem oszacowanej szkody w uprawie ziemniaka, wykazanej w protokole oględzin z dnia 16 sierpnia 2019 r. (szacowanie wstępne). W przypadku tym, kolejnego szacowania wstępnego, po upoważnieniu przez Dyrektora RDLP, dokonali przedstawiciele Nadleśnictwa Łława. Różnice w protokole z oględzin przeprowadzonych przez Nadleśnictwo Łława a protokołem sporządzonym przez Nadleśnictwo Miłomłyn dotyczyły ustalenia:

- obszaru całej uprawy – 2,52 ha w protokole Nadleśnictwa Łława, 2,50 ha w protokole Nadleśnictwa Miłomłyn,
- szacunkowego obszaru uszkodzonej uprawy odpowiednio 0,22 ha i 0,12 ha,
- procentowego zniszczenia uprawy 40% i 30%.

Ostateczne szacowanie szkody przeprowadziło Nadleśnictwo Miłomłyn we wrześniu 2019 r., a wypłacone odszkodowanie wyniosło 7,2 tys. zł.

W drugim przypadku, w odwołaniu poszkodowany wskazał, że w protokole ostatecznego szacowania szkody łowieckiej w uprawie żyta ozimego z dnia 29 lipca 2019 r. nie uwzględniono wartości utraconej słomy żytniej, co dla gospodarstwa prowadzącego hodowlę bydła mlecznego jest pełnowartościowym plonem. W decyzji Dyrektora RDLP określono wartość uszkodzonej słomy. Wskazano też, że nie może być ona uznana jako strata, bowiem uszkodzenie uniemożliwiało jedynie jej zbiór, a słoma jest cennym nawozem organicznym. Wartość odszkodowania w decyzji Dyrektora RDLP została ustalona w wysokości określonej przez Nadleśnictwo, tj. w kwocie 1,9 tys. zł.

Ponadto we wrześniu 2019 r. jeden rolnik złożył odwołanie do trzech protokołów ostatecznego szacowania sporządzonych 2 sierpnia 2019 r. Postanowieniem z 27 września 2019 r. Dyrektor RDLP stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania⁹.

(akta kontroli str. 197-234)

2.9. W dwóch ze 145 protokołów stanowiących podstawę do wypłacenia odszkodowania za szkody łowieckie szacowania dokonano bez obecności poszkodowanego. Dotyczyło to protokołów z szacowania ostatecznego przeprowadzonych 21 sierpnia 2017 r., w których odnotowano, że telefonicznie ustalono z rolnikiem termin szacowania szkody, a rolnik odmówił udziału w szacowaniu. W obu tych przypadkach rolnik złożył w 2017 r. pozew do sądu (co opisano w pkt 2.7 niniejszego wystąpienia).

W pozostałych 143 przypadkach szacowanie odbyło się przy udziale właścicieli, posiadaczy gruntów lub ich pełnomocników. W żadnym przypadku przy szacowaniu ostatecznym szkody nie uczestniczyli przedstawiciele izb rolniczych lub ośrodka doradztwa rolniczego.

W sprawie szacowania szkód łowieckich bez udziału poszkodowanego Nadleśniczy wyjaśnił, że po otrzymaniu w dniu 7 sierpnia 2017 r. zgłoszenia szkody, w uzgodnieniu z rolnikiem, ze względu na duży areal pól (ok. 108 ha) i powtarzające się obfite opady deszczu, Nadleśnictwo wykonało dwa szacowania ostateczne szkód na łącznej powierzchni 93 ha (5,70 ha powierzchni zredukowanej). Wysokość odszkodowania ustalono na łączną kwotę 10,0 tys. zł. Protokoły zostały podpisane bez wniesienia uwag. Na ostatnią powierzchnię (ok. 15 ha) właściciel uprawy dokonał jednostronnego szacunku, korzystając z usług wynajętego przez siebie szacującego. Nadleśniczy podał również, że gdy uzyskał powyższą informację, polecił oszacowania tych upraw przez upoważnione osoby, które wcześniej przeprowadziły szacunek 93 ha szkód. Wskazał też, że rolnik, poinformowany przez szacujących o terminie szacowania, nie wyraził zgody udziału w szacowaniu. W związku z tym, w dniu 21 sierpnia 2017 r. szacowania dokonali jedynie przedstawiciele Nadleśnictwa (obszar szacowania 14,87 ha, powierzchnia zredukowana 1,63 ha, łączna kwota odszkodowania 2.700 zł). Protokoły z tych dwóch szacowań stanowiły podstawę do wyliczenia przez biegłego sądowego wysokości odszkodowania w trakcie postępowania cywilnego przed sądem rejonowym w Ostródzie.

W sprawie szacowania szkód bez obecności przedstawiciela izb rolniczych lub ośrodka doradztwa rolniczego Nadleśniczy wyjaśnił, że w badanym okresie nie wystąpił przypadek żądania przez którąś ze stron obecności przy szacowaniu

⁹ Artykuł 46d ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2018 r. poz. 2033, ze zm.) stanowił m.in., że odwołanie wnosi się w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, o którym mowa w art. 46a ust. 4 albo art. 46c ust. 5.

przedstawiciela izby rolniczej, a Nadleśnictwo nie zna przyczyny nieobecności przedstawicieli WODR w Olsztynie, mimo informowania o terminach kolejnych szacowań.

(akta kontroli str. 152-197, 235-248, 358-374)

2.10. W okresie objętym kontrolą właściciele uszkodzonych upraw wnieśli zastrzeżenia do 16 protokołów, w tym do 12 z szacowania ostatecznego szkody i czterech protokołów z oględzin (szacowanie wstępne). Zastrzeżenia dotyczyły następujących ustaleń zespołów szacujących: powierzchni uszkodzonej uprawy (4 protokoły), wydajności plonu (4), ceny płodów rolnych (5), procentowego zniszczenia uprawy (4), nieponiesionych kosztów zbioru (3), wydajności uprawy (4) oraz nieujęcia wartości produktu rolnego – utraconej słomy (4). W jednym przypadku, na ustalenia w protokole szacowania ostatecznego właściciel złożył pozew do sądu. W przypadku czterech protokołów, w których złożono zastrzeżenia dwóch właścicieli upraw odwołało się do Dyrektora RDLP. W jednym przypadku wydano decyzję ustalającą wysokość odszkodowania, a w drugim właściciel złożył odwołanie po terminie określonym w przepisach (opisano w pkt. 2.8. wystąpienia).

Nadleśniczy wyjaśnił, że upoważnieni przedstawiciele Nadleśnictwa, podpisując protokół szacowania końcowego wyczerпали wszystkie możliwości zawarcia kompromisu dotyczącego rozmiaru szacowanej szkody, zgodnego z posiadaną wiedzą i stwierdzoną na gruncie sytuacją.

(akta kontroli str. 152-153, 249-287, 358-374)

2.11. Analiza dokumentacji 16 wniosków¹⁰ złożonych przez właścicieli (posiadaczy) uszkodzonych upraw rolnych, w oparciu o które sporządzono 25 protokołów z szacowania ostatecznego wykazała, że:

- szkody na powierzchni 310,98 ha upraw rolnych (kukurydzy, żyta, pszenżyta, rzepaku, pszenicy, ziemniaków i użytków zielonych) wyrządzone były przez dziki, jelenie i sarny;
- protokoły z dokonania oględzin albo szacowania ostatecznego zawierały wymagane przepisami elementy, tj. m.in.: gatunek zwierzyny, która wyrządziła szkodę, rodzaj uprawy, stan i jakość uprawy, obszar całej uprawy w ha oraz obszar uprawy, która została uszkodzona, procent zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze, plon z 1 ha w dt, a także wyliczoną wysokość odszkodowania;
- protokoły z oględzin i szacowania ostatecznego sporządzano po jednym egzemplarzu dla każdej ze stron uczestniczących w szacowaniu;
- żadna ze stron nie żądała obecności przedstawiciela izby rolniczej, a w okresie od 23 sierpnia 2018 r. w żadnym z nich nie uczestniczył przedstawiciel wojewódzkiego ośrodka doradztwa rolniczego, pomimo przekazania informacji o terminie dokonania oględzin albo szacowania ostatecznego zgodnie z obowiązującymi w tym okresie przepisami;
- wszystkie szacowania dokonane przez Nadleśnictwo przeprowadzono w terminie nieprzekraczającym 7 dni od dnia złożenia wniosku o szacowanie szkód;
- wysokość odszkodowania ustalano na podstawie danych ujętych w protokole szacowania ostatecznego zgodnie z metodologią określoną w przepisach. Wypłaty odszkodowań dokonano przed upływem 30 dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania.

¹⁰ w tym pięciu w roku gospodarczym 2017/2018, ośmiu w 2018/2019 i trzech w okresie od 1 kwietnia do 31 sierpnia 2019 r.

Ponadto ustalono że:

- w pięciu przypadkach przyjęto wnioski poszkodowanych nie zawierające niektórych danych określonych w art. 46 ust. 4 i art. 46c ust. 3 ustawy Prawo łowieckie (stan prawny obowiązujący od 1 kwietnia 2018 r.,) tj. m.in. daty „sprzętu uprawy”, numeru telefonu właściciela albo posiadacza gruntów rolnych, wskazania miejsca wystąpienia szkody, rodzaju uszkodzonej uprawy. Przepisy prawa do 1 kwietnia 2018 r. nie regulowały tych zagadnień;
- w jednym przypadku nie sporządzono protokołu z szacowania szkody na działce 390/1 wykazanej w zgłoszeniu z dnia 18 października 2017 r. Nadleśniczy wskazał, że zespół szacujący stwierdził brak występowania szkód łowieckich i za zgodą rolnika odstąpiono od sporządzenia protokołu;
- do pięciu protokołów (dwa wnioski) poszkodowani wnieśli zastrzeżenia. Dotyczyły one ceny ziemniaka oraz ustalonego procentu nieponiesionych kosztów (2 protokoły), a także nieuwzględnienia w szacowaniu wartości utraconej słomy (3). W drugim przypadku poszkodowany również odwołał się do Dyrektora RDLP.

Nadleśniczy wyjaśnił, że ze względu na wieloletnią współpracę z rolnikami, szacującym znane są lokalizacje upraw rolnych w kolejnych latach i nawet częściowo niekompletne wnioski pozwalały na dokładne zlokalizowanie pól do szacowania. Prowadzenie korespondencji mającej na celu skorygowanie przez rolnika zgłoszenia, powodowałoby przedłużenie procedur w czasie, co przy wcześniejszym zamawianiu przez niego sprzętu do zbioru plonów i zmiennej pogodzie znacząco zadrażniałoby sytuację przed wejściem szacujących na miejsce wystąpienia szkody.

Podał też, że na podstawie posiadanej dokumentacji i faktu, iż w okresie od 1 kwietnia 2018 r. do 23 sierpnia 2018 r. znacząca część zgłoszeń nie była przesyłana przez gminy do Nadleśnictwa, a informacje dotyczące terminów szacowań były przekazywane telefonicznie, nie jest możliwe potwierdzenie terminowości zawiadamiania o złożonych wnioskach i zachowywania siedmiodniowego terminu szacowania szkód od ich zgłoszenia.

(akta kontroli str. 120-128, 287-355, 375-377)

2.12. W okresie objętym kontrolą do Nadleśnictwa nie wpływały skargi na postępowania przedstawicieli lub pracowników Nadleśnictwa w toku szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych powstałych w OHZ.

(akta kontroli str. 356)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

W jednym przypadku nie wywiązano się z określonego w §6 rozporządzenia Ministra Środowiska z 2010 r.¹¹ obowiązku wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody, gdyż wypłaty takiej dokonano 178 dni po tym terminie, a dotyczyło to kwoty 26 550 zł stanowiącej 50% ustalonego odszkodowania za szkody w rzepaku wyrządzone przez łosie. Obecnie obowiązek wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody, reguluje przepis art. 46c ust. 8 ustawy Prawo łowieckie.

¹¹ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych Dz. U. z 2010 r. nr 45 poz. 272

Nadleśniczy wyjaśnił, że Nadleśnictwo nie mogło wypłacić wcześniej części odszkodowania, ponieważ procedury obowiązujące w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe zezwalają na wypłatę takiego odszkodowania dopiero po otrzymaniu środków z dotacji celowej.

(akta kontroli str. 129-150, 375-377)

OCENA CZĄSTKOWA

Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Środowiska z 2010 r. Nadleśnictwo prowadziło, dla poszczególnych łowieckich lat gospodarczych, ewidencję zgłoszeń szkód powstałych w uprawach i płodach rolnych na terenie OHZ. Poinformowało też właściwe jednostki o miejscu przyjmowania zgłoszeń szkód wyrządzanych przez zwierzynę leśną. Procedury szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych oraz ustalenie wysokości odszkodowań prowadzone były terminowo i z uwzględnieniem obowiązujących przepisów. Stwierdzono jedynie jeden przypadek nieterminowego wypłacenia odszkodowania za szkody łowieckie. Przyczyną tego było oczekiwanie na środki finansowe z dotacji celowej z budżetu państwa.

OBSZAR

3. Prawdliwość działań przy rozpatrywaniu odwołań od procedury szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych oraz wydawaniu decyzji ustalających wysokość odszkodowania

Opis stanu faktycznego

W okresie objętym kontrolą do Nadleśnictwa nie składano, ze względu na miejsce wystąpienia szkód, odwołań właścicieli gruntów lub dzierżawców obwodów łowieckich od procedur i rozstrzygnięć szacowania szkód łowieckich w uprawach i płodach rolnych powstałych w dzierżawionych obwodach łowieckich.

(akta kontroli str. 197, 357)

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli odstąpiła od dokonania oceny częściowej Nadleśnictwa w ww. zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

Wniosek

Najwyższa Izba Kontroli w wyniku kontroli nie sformułowała uwag. W związku natomiast ze stwierdzoną nieprawidłowością, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujący wniosek: podjęcie działań umożliwiających wypłatę odszkodowania w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek poinformowania NIK o sposobie wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia 3 grudnia 2019 r.

Kontroler
Cezary Kasznicki
Główny specjalista kontroli
państwowej

.....
podpis

Dyrektor Delegatury
Najwyższej Izby Kontroli w Olsztynie
Piotr Górny

.....
podpis